

Templomi felajánlások és alteregók

Danka Balázs

SZTE BTK Medievisztika PHD

danka.balazs92@gmail.com

A 14. században az alteregók és a templomi felajánlások összecsatlakoznak egy ponton: a gyászmenetben. Az elhunyt uralkodót megszemélyesítik (feltehetőleg egy az udvarhoz közelálló személy), majd különböző helyszíneken megállnak, melyeket a király életében látogatott (általában templomok), ott pedig rendszerint adományokat tesznek (felajánlás). De vajon mikortól figyelhető meg ez a szokás? Tényleg magyar kuriózumról lenne szó, mely keresztüljárta egész Európát, vagy valami egészen másról beszélhetünk? A 14. századból vannak az első adatok, vagy visszavezethető a szokás korábbra? Mit tudunk a templomnak felajánlott pénzekről, ruhákról, mindennapi használati tárgyokról, páncélzatról, fegyverekről, lovakról, koronákról, melyek meg-megjelennek a gyászmenetben? Az is fontos kérdés lehet, hogyan öltöztetik fel a holttestet, illetve, hogy milyen helyszíneken áll meg a gyászmenet útközben.

Néhány példát szeretnék az előadásom során ismertetni, így I. Károly magyar király, IV. Luxemburgi Károly német-római császár, III. Kázmér lengyel uralkodó testamentumát, V. Henrik angol király és Hunyadi Mátyás gyászmenetét, illetve olyan példákat, ahol megelevenedik a gyászmenet (pl. angol uralkodók, vagy a pápák, ahol ezt igen jól dokumentálják).